

ara vezivno tkivo porodice. Moralni sunovrat, koji se javlja kao posljedica pogrešno shvaćene modernizacije i nametnutih obrazaca ponašanja, neće zaobići ni neke članove Ali Rizaove porodice. U njegovoj kući je sve više muzike, zabave i lažnoga sjaja, a sve manje mira i sloge. Kad mu postane tijesno u kući i duši, Ali Riza mir traži izvan kruga porodice i otkriva svijet kafane u kojoj se okupljaju ljudi slični njemu. Bježeći od tjeskobe i nemira koji je zavladao u kući, Ali Riza, nekoć vrlo predan radnik koji nije razumio kako ljudi mogu da se okupljaju po kafanama ispijajući čaj, pribježište pronalazi upravo u druženju uz čaj sa ljudima koji su kao i on sve više na marginama života. S tim ljudima neka-ko dijeli jad i nevolje starijih dana ali s njima neće moći podijeliti gorčinu i sramotu koju će osjećati zbog moralnog posrnuća kćerke Lejle. Drama turskog društva, a napose porodice Ali Riza, opisana u romanu *Kad opada lišće* univerzalna je priča o pogubnosti shvatanja modernizma kao pukog konzumerizma. Koliko je ovaj problem ukorijenjen u turskom društvu pokazuje i činjenica da je tema ovog romana više puta ekranizirana u Turskoj, kako u filmovima tako i u televizijskim serijama. Tu univerzalnost priče prepoznala je i prevoditeljica romana Kerima Filan koja je još prije dvadesetak godina počela prevoditi roman u nastavcima u listu *Muslimanski glas*. Roman je napisan jednostavnim ali krajnje pitkim i britkim jezikom što će moći osjetiti i čitaoci prijevoda na bosanski jezik.

Mirsad TURANOVIĆ

AMBER - GRAD ISTINE, LJUBAVI I NADE

Kemal Obad: Amber, zbirka poezije, IK Connectum, Sarajevo, 2011.

Prvjenac, prvi pokazani, iskazani i odslikani, na listovima papira, osmijeh duše našeg mladog, izuzetno nadarenog pjesnika, kolege Kemala Obada.

Pitanje ljubavi/aška, osjećaja za više i bitisanje bar za trenutak u tom što se metaforički označava kao „više“ - „duhovno“ jeste upit koji se u kontinuitetu postavlja i na koji se u mišlju velikana pronalazi uvijek gotovo različit odgovor ali i puti kojim se hodi i iz koji se rodi čista misao o svemu što ide i odlazi, prolazi i dolazi na kapije čiste ljubavi.

Knjiga pjesama *Amber* jeste poput duhovnog grada u kojem je boravio, hodio naš pjesnik. Svaka pjesma, *Bulbulov stih, Kaplja mora, Mlade duše* jesu ulice tog čudnovatog ali donekle, bar za pisca, stvarnog i realnog svijeta onoliko koliko je nešto realno na razini mislija a jeste. S druge strane, svaka pjesma, stih predstavljaju ogledalo pjesnikove duše-kutke koje je on prvotno otkrio sebi a naposljetku je to učinio dostupnim svim nama koji osjećaju ili bar to žele zvuke duhovnosti, blage vjetrove koji nam sa svakim ponovnim iščitavanjem tako nježno odpjevava svoju himnu, himnu istine, ljubavi i nade. One predstavljaju najnježnija osjećanja prema ljudima, životu, svijetu u kome on živi i u kome se pisac osjeća kao putnik.

Zbirka *Amber* sastoji se od sljedećih cjelina: *Pjesnikova himna, Amber, Zrela šefetlija, Mlade duše, Ašiklijski zvuci, Duše pored puta, Slovo tariha, Bulbulov pjev* u kojima se naznačuje i razrađuje cijeli jedan svijet u kome je imala priliku da boravi pjesnička duša. Pjesnikovo, primjetno je, oduševljenje ljepotom islamske poruke uočava se u pjesmama, stihovima, riječima koje se nižu jedna za drugom poput miske bisera, a svaka je opet sama za sebe i od sebe od nepromenljive vrijednosti.

Taj grad *Amber* u kome on boravi, te ulice-pjesme, kojim hodi ne posjeduju ga niti on ima potrebu da njih posjeduju već harmonično i posve

iskreno pripadaju jedno drugome predstavljajući cjelinu i bez cjeline. Svaka riječ je zvijezda/svjetiljka na nebu pjesničke duše. Paradoks njegove šetnje ulicama je nemogućnost da dohvati te ulične svjetiljke/zvijezde/misli i on to nasvojtven način u pjesmi *Zvijezde* kaže:

„*Ruku pružam, ali ih uzeti ne mogu, Ostah diveći se Vlasniku što ih stvori.*“

Primjetno je kroz iščitavanje, odčitavanje onog što je kazano i onog što se ima kazati da pisac od iskrena aška gori u različitim halovima o Bogu, svijetu, sebi, vidljivom i onom što je na granici, običnom i neobičnom zbori i da se u svakoj od njih na svojstven način bori sa sobom u sebi sa svijetom u svijetu sa ograničenošću osjećaja u bezgraničnošću misli koje su ovdje ali i tamo, koje su tu na vratima datima, koje odlaze i dolaze i nadilaze same sebe.

Na kraju, ovaj izljev aška je jedna oaza smiraja kako za pisca tako i za svakoga onoga ko bude imao priliku i želju da se kroz iščitavanje odmori od učmale have današnjice. Ovo je rijeka usred pješćane pustinje i toliko potrebno osvježanje putniku koji ako želi dalje trebao bi se osvježiti i tek tada krenuti dalje.

Saudin GOBELJIĆ

POD BOSANSKIM KUBETOM

Hatib je najčasnija zadaća i poziv koji omogućava sedmično obraćanje i susretanje sa džematom, kojom prilikom se šalju poruke, savjeti i smjernice, te ukazuje na neke pojave i probleme koji se tiču zajednice, naroda i domovine. To je najčasnija zadaća i zbog činjenice da je Poslanik, a.s., bio cijeli svoj poslanički život hatib. Kako je on uzor u svemu i svakoj životnoj situaciji, tako je među muslimanima i islamskom ulemom uvijek bio prestiž biti hatib. Koliko je to časna dužnost, ona je isto toliko, i mnogo više, odgovorna posebno u vremenu slobode kada se je u prilici kazati sve što se želi a da se pri tome razumije vrijeme i kontekst.